

A Kúria

mint felülvizsgálati bíróság

végzése

Az ügy száma: Pfv.VI.20.338/2026/2.

A tanács tagjai: Dr. Simonné dr. Gombos Katalin a tanács elnöke

Dr. Tibold Ágnes előadó bíró

Dr. Döme Attila bíró

Dr. Madarász Anna bíró

Dr. Farkas Antónia bíró

A felperesek: név1 (cím1) I. rendű

név2 (cím1) II. rendű

A felperesek jogi képviselője: Madari Ügyvédi Iroda (cím2; ügyintéző: dr. Madari Tibor ügyvéd) az I-II. rendűért

Az alperesek: cég1 (cím3) I. rendű

cég2 (cím4) II. rendű

Az alperesek jogi képviselői: Dr. Horony Levente ügyvéd (cím5) az I. rendűért

Szabó Ügyvédi Iroda (cím6, ügyintéző: dr. Szabó Tamás ügyvéd) a II. rendűért

A per tárgya: szerződés érvénytelenségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az I. rendű alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék, 45.Pf.634.662/2025/11-II. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Pesti Központi Kerületi Bíróság, 8.P.87.889/2022/12. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

Megállapítja, hogy az I. rendű alperes kérelmet terjeszthet elő a Nemzeti Adó-és Vámhivatal illetékes adó- és vámigazgatóságánál 329.160 (háromszázhuszonkilencezer-százhatvan) forint felülvizsgálati eljárási illeték visszatérítése iránt.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Az első- és másodfokú ítélet

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az I. rendű felperes és az I. rendű alperes által 2007. július 23-án kötött kölcsönszerződés a svájci frank alapú hitel árfolyamkockázata vagyoni kihatásainak teljes mértékben az I. rendű felperes általi viselését tartalmazó általános szerződési feltétel tisztességtelenség miatti érvénytelensége következtében teljesen érvénytelen. Megállapította továbbá, hogy a kezelési költség fizetését előíró általános szerződési feltétel tisztességtelen, ezért érvénytelen. A kölcsönszerződést a szerződéskötés időpontjára visszamenőleges hatállyal érvényessé nyilvánította akként, hogy az I. rendű felperes a HUF/CHF árfolyamemelkedést legfeljebb 180 HUF/CHF mértékig köteles viselni, a törlesztőrészlet tökerészből és kamatrészből áll, az ügyleti kamat mértéke évi 2,526 % + 5,75 %, azaz 8,276 %. Kötelezte a felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az I. rendű alperesnek 10.303.936 forintot, és elrendelte a fenti kötelezettség 54 havi részletekben történő teljesítését akként, hogy a felperesek havonta egyenlő összegű részletekben kötelesek teljesíteni. Az elsőtől az ötvenharmadik havi részlet összege 180.000 forint, az ötvennegyedik havi részlet összege 233.936 forint. Bármely részlet megfizetésének elmulasztása esetén az egész hátralékos tartozás esedékessé válik. A II. rendű alperest a fentiek túrésére kötelezte azzal, hogy a II. rendű alperes önálló zálogjogon alapuló kielégítési joga felső korlátja a felperesek 10.303.936 forint mértékű tartozása. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[2] Az I-II. rendű felperesek és a II. rendű alperes fellebbezései folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és kötelezte az I. rendű alperest 1.873.987 forint tőke és kamata I. rendű felperesnek történő megfizetésére. A II. rendű alperest a fentiek túrésára kötelezte azzal, hogy a II. rendű alperest a II. rendű felperessel

szemben az önálló zálogjoga alapján kielégítési jog nem illeti meg.

[3] A másodfokú bíróság maradéktalanul osztotta az elsőfokú bíróság indokait, miszerint a perbeli kölcsönszerződés teljes érvénytelensége a nem megfelelő árfolyamkockázati tájékoztatás következtében állapítható meg. Rögzítette, hogy a felperesek – a másodfokú bíróság által engedélyezett – keresetváltoztatásukban már kizárólag a kölcsönszerződés hatályossá nyilvánítását kérték az I. rendű alperes 1.873.987 forint tőke és kamata megfizetésére kötelezése mellett. Kérték továbbá a II. rendű alperes kötelezését a fentiek túrására, annak megállapításával, hogy a II. rendű alperest a II. rendű felperessel szemben az önálló zálogjoga alapján kielégítési jog nem illeti meg.

[4] A másodfokú bíróság rámutatott, az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) C-630/23. számú ítélete, a Kúria 10/2025. Jogegységi határozata, valamint a 93/13/EGK irányelv 6. cikk (1) bekezdése és 7. cikk (1) bekezdése alapján a szerződés érvényessé nyilvánítása helyett olyan jogkövetkezményt kell alkalmazni, amely lehetővé teszi azon jogi és ténybeli helyzet helyreállítását, amelyben a fogyasztó a tisztességtelen feltétel hiányában lenne azzal, hogy a „szankciós célkitűzés” érvényesülése érdekében a fogyasztónak visszajár a hitelezőtől az általa teljesített valamennyi törlesztőrészlet és költség, valamint annak törvényes mértékű kamata. A hitelezőnek pedig visszajár a kölcsön folyósításkori árfolyamon számított forint értéke, és a felszólítástól annak törvényes mértékű késedelmi kamata azzal, hogy a szerződésből eredő egyéb szolgáltatásokat (ügyleti kamat, további késedelmi kamat, egyéb költség) nem követelheti. Erre figyelemmel megállapította, hogy a felperesek a megváltoztatott kereseti kérelmükben helyesen jelölték meg, hogy az I. rendű felperes részére ténylegesen 10.370.534 forint kölcsön került folyósításra, és a felperesek összesen 12.244.521 forintot fizettek vissza, a két összeg különbözetéből adódik az I. rendű alperes tartozása, 1.873.987 forint összegben.

A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[5] A jogerős ítélet ellen az I. rendű alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a jogszabályoknak megfelelő határozat meghozatalát kérte akként, hogy a Kúria állapítsa meg a kölcsönszerződés részleges érvénytelenségét, valamint az érvénytelen részek figyelmen kívül hagyása mellett kötelezze a felpereseket 8.022.625 forint tőketartozás, 2.746.726 forint ügyleti kamattartozás, 1.128.163 forint kezelési költségtartozás, valamint 4.524.497 forint késedelmi kamattartozás, összesen 16.422.011 forint I. rendű alperes részére történő egyetemleges megfizetésére. Másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[6] Felülvizsgálati kérelmével egyidejűleg felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is előterjesztett a Pp. 409. § (1) bekezdés a) és b) pontjaira alapítottn. Előadta, hogy a felülvizsgálat engedélyezésére a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében van szükség, tekintettel arra, hogy a támadott ítélet jogkérdésben és egyoldalúan eltér a Kúria Pfv.III.20.323/2025/14. számú, a Pfv.VI.20.889/2025/6. számú határozatától, a 10/2025. JEH

határozatától, valamint Legfelsőbb Bíróság 1/2010. (VI.28.) PK véleményétől, továbbá az ügy tárgya széleskörű társadalmi csoportot érint, és a Kúria döntése megelőzőleg hathat a téves bírói gyakorlat elterjedésére a devizahiteles szerződések értelmezése terén az európai joggyakorlat fényében.

[7] Álláspontja szerint a jogerős ítélet tévesen értelmezi az alábbi jogkérdéseket:

1. A DH törvények és a 93/13/EGK irányelv hatálya alá tartozó fogyasztói kölcsönszerződés tisztességtelen árfolyamkockázati tájékoztatása következtében érvénytelenségének megállapítása esetén melyek a szerződés teljes érvénytelensége megállapításához figyelembe venni szükséges szempontok az eljáró bíróság részéről?

2. A fenti ügyekben hozott ítéletek rendelkező részében elegendő-e a felek általi vagyonmozgások és késedelmi kamatok megfizetésének rendezése az eljáró bíróság részéről, vagy szükséges az érintett szerződés érvénytelenségének, illetőleg hatályossá nyilvánításának megállapítása is?

3. A Pfv.VI.20.889/2025/6. számú döntésben rögzített „szerződésből eredő egyéb szolgáltatások” a hitelező vagy az adós oldalán a szerződés teljesítésével vagy annak megkötésével kapcsolatosan is felmerülő és milyen költségek körét foglalja magában?

A Kúria döntése és jogi indokai

[8] A Kúria előjáróban rögzíti, az igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2025. évi XLIX. törvény 243. § (4) bekezdése szerint a Pp. felülvizsgálatra vonatkozó módosított szabályozást tartalmazó rendelkezései 2026. január 1-jén lépnek hatályba. Átmeneti rendelkezés hiányában a módosítással beiktatott új, illetve a módosítással hatályon kívül helyezett régi eljárási jogszabályi rendelkezések alkalmazandóságát a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (Jat.) 15. § (2) bekezdés b) pontja alapján kell megítélni. Mivel a felülvizsgálat a jogerős határozat jogkérdésben állított hibájának az orvoslására szolgáló rendkívüli perorvoslat, a jogerős határozat meghozatala minősül annak az eljárási cselekménynek, amely meghatározza az ellene előterjeszthető rendkívüli perorvoslatra vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazandóságát, ezért a jogerős ítélet 2025. december 3-i keltére tekintettel jelen ügyben a Pp. 2025. december 31-ig hatályos rendelkezései az irányadók (Kúria Pfv.20.061/2026/2.).

[9] Bár az I. rendű alperes az engedélyezés iránti kérelmét a 2026. január 1-től hatályos rendelkezések alapján terjesztette elő, ennek az engedélyezés iránti kérelem elbírálása szempontjából nincs perdöntő jelentősége, mert az alábbiak szerint a felülvizsgálat az irányadó rendelkezések értelmében is engedélyhez kötött, és a hivatkozott engedélyezési okok alapján változatlanul kérhető a felülvizsgálat engedélyezése. A Kúria az I. rendű alperes által megjelölt, a 2026. január 1-től hatályos Pp. 409. § (1) bekezdés a) és b) pontjára alapított engedélyezés iránti kérelmet a Pp. 2025. december 31-ig hatályos 409. § (2) bekezdés a) és b) pontjára való hivatkozásként vette figyelembe.

[10] Ennek megfelelően a jelen ügyben irányadó Pp. 408. § (1) bekezdése alapján – a jelen ügyben nem releváns kivételektől eltekintve – nincs helye felülvizsgálatnak vagyoni jogi perben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték, illetve annak a 21. § (1)-(4)

bekezdése alapján, továbbá a 21. § (5) bekezdésének az egyesített perekre történő megfelelő alkalmazásával megállapított értéke az ötmillió forintot nem haladja meg.

[11] A Kúria megállapította, a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték 1.873.987 forint, ugyanis a felperesek a másodfokú eljárás során engedélyezett keresetváltoztatásukban már kizárólag a kölcsönszerződés hatályossá nyilvánítását kérték az I. rendű alperes 1.873.987 forint tőke és kamata megfizetésére kötelezése mellett, és a másodfokú bíróság a kereseti kérelemnek megfelelően ebben az összegben marasztalta az I. rendű alperest. Az eljárás során az I. rendű alperes viszonzkeresetet nem terjesztett elő. Az I. rendű alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését kérte, a felülvizsgálati eljárás tárgya pedig a kereseti kérelem keretei között kizárólag a jogerős ítélet felülbírálatára korlátozódik, így a felülvizsgálati kérelem által vitatott érték sem terjeszkedhet túl jelen esetben a marasztalásban szereplő összegnél.

[12] A kérelemhez kötöttség perjogi szabályából következően [Pp. 2. § (2) bekezdés] a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból engedélyezheti (Kúria Pfv.21.322/2025/5.). Erre figyelemmel az I. rendű alperes által előterjesztett felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet abból a szempontból vizsgálta, hogy az abban előadottak alapján a jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása, illetve a felvetett jogkérdés különleges súlya vagy társadalmi jelentősége miatt indokolt-e.

[13] A Kúria megállapította, hogy jelen ügyben a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben előadottak alapján a Pp. 409. § (2) bekezdés a) és b) pontjaiban foglalt követelmények – az alábbiak szerint – nem teljesültek.

[14] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának első fordulata a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében teszi lehetővé a felülvizsgálat engedélyezését. Ebből az okból a felülvizsgálat akkor engedélyezhető, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatban vagy az általa a 2012. január 1-jét követően meghozott Bírósági Határozatok Gyűjteményében (BHGY) közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy az eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. Ha a fél erre az engedélyezési okra hivatkozik, az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő bírói döntéseket az engedélyezés iránti kérelmében egyértelműen azonosítható módon – legalább a határozatot hozó bíróság nevének és a határozat számának feltüntetésével – meg kell jelölnie. Eltérő bírói döntésként pedig kizárólag másodfokon jogerőre emelkedett vagy legfelsőbb bírósági (precedenserővel nem rendelkező) döntésre lehet hivatkozni (Kúria Pfv.20.723/2022/2., Pfv.20.487/2024/2., Pfv.20.346/2024/4.).

[15] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának második fordulata abban az esetben teszi lehetővé a felülvizsgálat engedélyezését, ha az a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében indokolt. A Kúria a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kúria Gfv.30.077/2024/10.).

[16] Az I. rendű alperes a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében a fenti engedélyezési okok tekintetében két, a BHGY-ben közzétett precedens értékű kúriai határozatra, egy, szintén közzétett, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatra és egy PK véleményre hivatkozott. A Pp. 409. § (2) bekezdésének a) pontja ugyanakkor vagylagos eseteket tartalmaz, amelyből az következik, hogy a rendelkezés két fordulata egyszerre nem állhat fenn, egyszerre nem képezheti az engedélyezés alapját, mert (az első fordulat értelmében) vagy nincs egységes bírói gyakorlat, vagy (a második fordulat értelmében) van egységes bírói gyakorlat, de az már nem irányadó, nem támogatható (Kúria Pfv.20.584/2023/2. Pfv.20.220/2024/4.). Az I. rendű alperes nem jelölt meg továbbá az engedélyezés alapjául szolgáló felvetett jogkérdésekben olyan másodfokon jogerőre emelkedett bírósági döntéseket, amelyekkel igazolta volna a széttartó vagy a már kialakult, azonban már nem követhető joggyakorlatot (Kúria Pfv.20.533/2025/3). Másrészt azért sem alapos az engedélyezés iránti kérelem, mert nem teljesül az a feltétel, hogy a felvetett jogkérdésben a Kúria még nem foglalt állást közzétett határozatában (Kúria Gfv.30.253/2025/2.), hiszen az I. rendű alperes maga hivatkozott kúriai precedens határozatokra. A Kúria rámutat, amennyiben az I. rendű alperes megjelölte volna a Pp. 409. § (3) bekezdésében foglalt engedélyezési okot, a Kúria akkor sem engedélyezhette volna a felülvizsgálatot, mivel a jogerős ítélet jogkérdésben nem tér el az e engedélyezési ok keretében figyelembe vehető Kúria Pfv.20.323/2025/14. számú, a Pfv.20.889/2025/6. számú, illetve a 10/2025. JEH határozatától.

[17] A Kúria a Pfv.20.323/2025/14. számú határozattal kapcsolatban rámutat arra, hogy a Kúria az abban vizsgált kölcsönszerződés részleges érvénytelenségét nem az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás tisztességtelensége, hanem a szerződésben szereplő több felmondási ok közül kizárólag egy felmondási ok tisztességtelensége miatt állapította meg, amely nélkül a fogyasztói szerződés teljesíthető volt. Rögzítette, a tisztességtelen szerződési feltétel kiesése ellenére sor kerülhet a felmondásra, hiszen a szerződés többi, a tisztességtelenséggel nem érintett része változatlan tartalommal köti a feleket. A jelen perben azonban az eljáró bíróságok az árfolyamkockázatról adott tájékoztatás tisztességtelenségét állapították meg, ami a Kúria következetes gyakorlata szerint a szerződés teljes érvénytelenségének megállapítását eredményezi, tekintve, hogy az árfolyamkockázat fogyasztóra hárítása a szerződés elsődleges tárgyához tartozik, a főszolgáltatás része, ezáltal az erre vonatkozó kikötések tisztességtelensége teljes érvénytelenséghez vezet (2/2014. PJE határozat, Kúria Gfv.30.196/2022/7., Gfv.30.330/2020/8., Pfv.20.708/2025/8., Gfv.30.194/2025/2.). A különböző tartalmú tisztességtelen kikötésekre tekintettel a referencia határozat és a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítélet nem volt összevethető.

[18] Az I. rendű alperes álláspontjával ellentétben a jogerős ítélet nem tért el a Kúria Pfv.20.889/2025/6. számú, illetve a 10/2025. JEH határozatától, amikor az ítélet rendelkező részében a kölcsönszerződés hatályossá nyilvánítását kimondó rendelkezés nélkül határozott az I. rendű alperes marasztalásáról. Mind a két hivatkozott határozat kimondja ugyanis, hogy a hatályossá nyilvánítás konkrét tartalmát – az ügy egyedi körülményei alapján – mindig a bíróság határozza meg, az adott tényállás függvényében. A bíróság döntése nem konstitutív, nem teremti meg az addigi teljesítések jogalapját, hanem attól eltérve tisztán kötelező (az uniós elveknek megfelelő kölcsönös elszámolás alapján marasztaló) rendelkezést hoz: a bíróság még a felek kérelme esetén sem mondhatja ki e speciális jogkövetkezmény levonásánál a határozatának rendelkező részében a szerződésnek a határozathozatal időpontjáig történő hatályossá nyilvánítását, a rendelkező rész kizárólag a vagyonmozgások kölcsönös visszatérítésére és az esetleges késedelmi kamatok megfizetésére vonatkozhat. Ezzel azonosan foglalt állást a Kúria a Pfv.20.708/2025/8. számú és Gfv.30.194/2025/2.

számú határozataiban.

[19] A jogerős ítélet nem fogalmazott meg ellentétes álláspontot a Kúria Pfv.20.889/2025/6. számú, illetve a 10/2025. JEH határozattal szemben a szerződéssel kapcsolatos járulékos költségek elszámolására vonatkozóan sem. A másodfokú bíróság a fenti határozatokban kifejtett iránymutatással egyezően állapította meg, hogy a hitelezőnek visszajár a kölcsön folyósításkori árfolyamon számított forint értéke, és a felszólítástól annak törvényes mértékű késedelmi kamata azzal, hogy a szerződésből eredő egyéb szolgáltatásokat mint ügyleti kamat, további késedelmi kamat, egyéb költség nem követelhet. A 10/2025. JEH határozat kifejezetten kitér arra is, hogy az EUB a C-630/23. számú ítéletében kimondta, a pénzügyi intézmény „nem lehet jogosult arra, hogy a fogyasztóktól a (lízing)szerződés teljesítése címén a rendelkezésükre bocsátott vagyontárgy visszaszolgáltatásán vagy az annak megfelelő érték visszafizetésén, valamint adott esetben késedelmi kamatok megfizetésén túlmenő ellentételezést követeljen” (az ítélet indokolásának 79. pontja, a 2025. július 8-ai javító végzés szövegváltozata szerint és a C-520/21. számú ügyben hozott ítélet 76. pontja). Ebből következően az uniós jognak az a nemzeti joggyakorlat felel meg, amely semmilyen jogcímen felszámolt ellentételezés megtartására nem jogosítja fel a hitelezőt, függetlenül attól, hogy a szerződésből eredő egyéb szolgáltatás a szerződés teljesítésével vagy annak megkötésével volt kapcsolatos. Ebből következik, hogy annak sem lehet jelentőséget tulajdonítani, hogy az érvénytelen szerződésben előírt további költség annak tovább utalása folytán végül nem a hitelezőnél realizálódott. Erre tekintettel a hivatkozott precedens határozattal és JEH határozattal egyezően minősítette a másodfokú bíróság e körbe tartozónak az I. rendű alperes által vitatott költségeket.

[20] Az I. rendű alperes tehát érdemben is alaptalanul hivatkozott arra, hogy a jogerős ítélet a Kúria Pfv.III.20.323/2025/14. számú, a Pfv.VI.20.889/2025/6. számú, illetve a 10/2025. JEH határozatban foglaltaktól jogkérdésben eltér, amelyre a Kúria az alábbi indokok miatt tért ki.

[21] A Pp. 409. § (2) bekezdés b) pont első fordulata (a felvetett jogkérdés különleges súlya) akkor teszi lehetővé a jogerős ítélet felülvizsgálatát, ha a vizsgált jogkérdés az egyedi ügyön túlmutat. Előfordulhat ugyanis, hogy nem alakult ki széttartó bírói gyakorlat, és a joggyakorlat továbbfejlesztésére sincs szükség, de a felülvizsgálati kérelem olyan jogértelmezési kérdést tartalmaz, amellyel kapcsolatban a Kúria korábban még nem foglalt állást. Ez az eset áll fenn például akkor, ha egy új jogszabály értelmezése, vagy egy joghézag kitöltése elvi iránymutatást igényel. Ezekben az esetekben az is szükséges a felülvizsgálat engedélyezéséhez, hogy valamilyen további – általában a jogegységgel, illetve közvetetten a jogbiztonsággal kapcsolatba hozható – fontos ok fennálljon, és ennek folytán a Kúria iránymutatása váljon szükségessé. Ilyennek tekinthető például, ha a jogkérdés nagy számban előforduló új típusú ügyben merül fel (Kúria Gfv.30.304/2024/2.).

[22] A Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontjának második fordulatában írt engedélyezési ok alapján, a felvetett jogkérdés társadalmi jelentőségére figyelemmel akkor engedélyezhető a felülvizsgálat, ha a jogkérdés a jogalanyok széles körét közvetlenül vagy közvetett módon érinti. Nagy társadalmi jelentősége lehet egy jogkérdésnek akkor is, ha a jogsértő gyakorlat fenntartása másokat is a jogsértő gyakorlat folytatására ösztönözhet (Kúria Gfv.30.425/2023/3., Gfv.30.458/2022/2.).

[23] A felülvizsgálat azonban csak akkor engedélyezhető, ha a Kúria a különleges súlyú, illetve a nagy társadalmi jelentőségű jogkérdésben korábban még nem foglalt állást jogegységi határozatában, vagy az általa a BHGY-ben közzétett eseti határozatban. Így nincs szükség az egyébként nagy társadalmi hatású devizahiteles ügyekben a felülvizsgálat engedélyezésére abban az esetben, ha a Kúria az adott kérdésben az említett módokon már állást foglalt, és a jogerős ítélet a Kúria gyakorlatától nem tér el.

[24] A Kúria hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben megjelölt jogkérdésekben – a fentebb írtak szerint – már több precedens határozatában, illetve 2/2014. PJE határozatban és a 10/2025. JEH határozatában már kifejezetten állást foglalt.

[25] A Kúria gyakorlata abban a kérdésben is következetes, hogy a szerződés érvénytelenségének megállapítására, egyben az érvénytelenség jogkövetkezményének levonására irányuló kereseti kérelem esetén az ítélet rendelkező részének – a keresetnek helyt adás esetén – egyetlen rendelkezést kell tartalmaznia, az érvénytelenség jogkövetkezményét, és csak az indokolásban kell számot adnia arról, hogy a szerződést milyen okból tekintette érvénytelennek, és miért azt a jogkövetkezményt alkalmazta (Kúria Gfv.30.758/2017/10., Gf.30.141/2019/2., Gfv.30.278/2019/3., Gfv.30.099/2023/2., Pfv.20.226/2024/12.).

[26] A fentiek szerint a Pp. 409. § (2) bekezdés a) és b) pontjaira alapított kérelem nem alapozta meg a felülvizsgálat engedélyezését, ezért a Kúria a felülvizsgálatot a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdése alapján megtagadta.

[27] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem illetéke az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 50. § (2a) bekezdés a) pontja értelmében ítélet esetén az Itv. 39-41. § szerint meghatározott illetékalap után 2%, de legalább 10.000 forint, legfeljebb 700.000 forint. A jelen engedélyezési eljárásban az 1.873.987 forint felülvizsgálattal vitatott érték figyelembevételével az eljárási illeték összege 37.480 forint. Az I. rendű alperes ezért az Itv. 80. § (1) bekezdés i) pontja alapján az általa összesen megfizetett illeték (365.920 forint) és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem illetéke (36.760 forint) közötti különbséget (329.160 forint) visszatérítését kérheti az illetékes állami adóhatóságtól. A Kúria tájékoztatja az I. rendű alperest, hogy az illeték visszatérítését az adóhatóságtól kérnie kell, elbírálására az adóhatóság rendelkezik hatáskörrel.

[28] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése és a 391. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[29] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[30] 2016. évi CXXX. törvény 409. § (2) bekezdés a), b) pont, 411. § (1)-(2) bekezdés

A döntés elvi tartalma

[31] A kérelemhez kötöttség perjogi szabályából következően a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból engedélyezheti.

[32] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjára alapított engedélyezés iránti kérelemben meg kell jelölni olyan határozatot, amellyel az engedélyezést kérő fél igazolja a széttartó vagy a már kialakult, azonban már nem követhető joggyakorlatot.

[33] A felülvizsgálat nem engedélyezhető a joggyakorlat egységének biztosítására, továbbá a felvetett jogkérdés különleges súlyára, társadalmi jelentőségére tekintettel, ha a Kúria a jogkérdésben közzétett határozatában már állást foglalt.

Budapest, 2026. május 6.

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Tibold Ágnes s.k. előadó bíró, Dr. Döme Attila s.k., Dr. Farkas Antónia s.k. bíró, Dr. Madarász Anna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

S.K.

bírószági ügyintéző